

ליל שבת קודש פרשת כי תצא ה'תשס"ז

בליל שבת קודש לא הרגיש מוהרא"ש נ"י בקו הבריאה ולא איסתייע מילתא לדרוש
אז ברבים.

בוקר שבת קודש פרשת כי תצא ה'תשס"ז

בשבת קודש בבוקר, היתה שמחת עלייה לתורה שקורין אויפרוף לאחד מנכדי
מוהרא"ש נ"י, ולא היתה קידושא רבא בבית מדרשו של מוהרא"ש נ"י.

סעודה שלישית פרשת כי תצא ה'תשס"ז

בסעודה שלישית, סעודת רעווא דרעווין, דיבר מוהרא"ש נ"י דיבורים נוראים
ונפלאים מאד על פי דברי רביז"ל בליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ק"ז המדבר מכי תצא
למלחמה על אויביך, עיין שם.

פתח ואמר מוהרא"ש נ"י, רביז"ל אומר, כתיב (דברים כ"א): כי תצא למלחמה על
אויביך וגו' ושבת שביו, פירוש, כי תצא למלחמה על אויביך, שהוא היצר
הרע, ונתנו ה' אלקיך בידך, כלומר היצר הרע יתן, כמו ימסור, 'את ה'
אלקיך בידך', על דרך "צדיק מושל ביראת אלקים" (שמואל ב כ"ג), נותנת
התורה עצה על זה, ושבת שביו, כלומר עם מה שהוא רוצה להתגבר עליך,
היינו בגדלות, בזה תתגבר עליו, היינו שתאמר לו איך אני מושל כשיש לי
גאווה, ואין הקדוש ברוך הוא שורה עמי, ודי למבין, עד כאן לשון רביז"ל.

והסביר מוהרא"ש נ"י, כי הגה עיקר מעלת האדם כשיודע שאינו כלום, וכל מה שיש לו הוא מתנה גמורה מאת השם יתברך, ואפילו מה שזוכה לכבוש את יצרו, ולעשות מצוות ומעשים טובים, הכל מחד הבורא יתברך שמו, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (קדושין ל): אלמלא הקדוש ברוך הוא עוזרו לא היה יכול לו, נמצא שאפילו אם כבר זכה למדריגות והשגות גבוהות בהשגות אלקותו יתברך, עליו לדעת שהכל חסד עליון מאת השם יתברך, ועליו לשמור מאד מכל מיני מחשבות של ישות וגאווה, שהם יותר גרועים מן הכל, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (סוטה ה): שעל הבעל גאווה אומר הקדוש ברוך הוא, אין אני והוא יכולים לדור בעולם, נמצא שעיקר מעלת האדם, כשמכיר את מקומו, ויודע שכל מדריגותיו והשגותיו הם מתנה גמורה מאת הבורא יתברך שמו, ובכל פעם מכניע עצמו יותר ויותר, ומבקש ומתחנן לפני השם יתברך שיופתח לו שערי הקדושה, ויזכה להיות איש כשר באמת, וכמו שמצאו פעם את רביז"ל בסוף ימיו שוכב על הארץ, ובוכה לפני השם יתברך, "רבונו של עולם איך זוכין להיות יהודי", כי הצדיקים האמיתיים הדביקים בו יתברך בדביקות אמיתית, תמיד מסלקם חכמתם ודעתם לגמרי, ומתחילים לעבוד את השם יתברך מחדש כמו תינוק שנולד ממש, ועל ידי זה זוכין בכל פעם לעלות יותר ויותר.

ובדרך זה מפרש רביז"ל את הפסוק שבתחילת פרשת השבוע (דברים כ"א), **כי תצא למלחמה על אויביך**, היינו כשתצא למלחמה על אויביך הידוע, שהוא היצר הרע, וגם תזכה להתגבר עליו ולנצח אותו, אזי היצר הרע יבקש תחבולה אחרת להתגבר עליך ולהכשיל אותך, והוא על ידי מדת הישות והגיאנות, ומה הוא עושה, ונתנו ה' אלקיך בידך, היינו שהיצר הרע יתן, כמו ימסור, ה' אלקיך בידך, ויאמר לך, הגה אתה כבר עומד על מדריגה עליונה, ואת כבר מושל ביראת אלקים, וכמו שנאמר אצל צדיקים (מועד קטן פ"ז): שהקדוש ברוך הוא גוזר וצדיק מבטל, ובזה ינסה היצר הרע להכשיל אותך בגאווה ובגדלות חס שלום, אזי, **ושבית שביו**, היינו במה שהוא רוצה להתגבר עליך, היינו בגדלות, בזה תתגבר עליו, ותאמר לו, הלא אם יש בי גדלות חס ושלום, אין הקדוש ברוך הוא שורה עמי כלל, כי על הבעל גאווה אומר הקדוש ברוך הוא, אין אני והוא יכולים לדור בעולם, אם כן לא באתי לשום מדריגה כלל, ובזה תזכה להכניע אותו, ולהיות איש כשר באמת.

ועל פי זה יש לומר, **"ושבית שביו"** מרמז גם על קדושת שבת קודש, כי על שבת קודש נאמר (שמות פ"ז) **שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי**, ומבואר בדברי רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק א' סי' ע"ט), שעל ידי קדושת שבת נמשך על אדם שפלות, להכיר את מקומו, ולשבת תחת מדריגתו, שזהו שבו איש תחתיו, היינו תחת המדריגה שלו, ועל כל פנים, אל יצא איש ממקומו, היינו שלא יצא למעלה מן

המדריגה שלו, כמו עושה מעשה זמרי ומבקש שכר כפינחס, כי מרוב אור שמתגלה בשבת קודש, האדם מכיר את שפלותו, ויודע שכל מה שיש לו, הכל חסד עליון ממנו יתברך, ולכן דייקא על ידי "ושבית שביו", המרמז על קדושת שבת, תזכה להכניע את היצר הרע שרוצה להכשיל אותך בגדלות חס ושלום, ותזכה להכיר את מקומך באמת.

והנה על פי זה, יש גם לקשר את סוף פרשת השבוע המדבר ממחיית עמלק, לתחילתה, כי מבואר בדברי רביז"ל (ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סי' י"ט) שעיקר קליפת עמלק הוא להסית בני אדם לחשוב, שבעבודת השם יתברך העיקר הם המושכלות, היינו להבין את מעמי המצוות, ולעבוד את השם יתברך עם החכמה והשכל, והוא כופר בקיום המצוות בפועל ממש, שזהו מה שנאמר אצל עמלק (תנחומא תצא ומובא ברש"י בסוף הפרשה) שהיה עמלק חותך מילות וזורקן כלפי מעלה, שהיה כופר במצות מילה, וזורק כלפי מעלה אל השכל, כי הוא מפרש הכל על פי שכליות לבד, וכופר בעשיית המצוות, עיין שם כל זאת בדברי רביז"ל, וזהו כי תצא למלחמה על אויביך, היינו כי תצא ללחום עם היצר הרע שהוא קליפת עמלק, שמסית אדם להתרשל מקיום מצוות מעשיות, ובזה תופס אותו ברשתו, ומכשיל אותו בחטאים ועוונות רחמנא ליצלן, וכמו שנאמר אצלו (דברים כ"ה) אשר קרך בדרך, לשון קרי ומומאה רחמנא ליצלן (כמו שפירש"י שם), וזהו "אויביך" דייקא, כי הם האויבים שברא בעוונותיו רחמנא ליצלן, וכמוכא בדברי רביז"ל (ספר המדות אות ניאוף סי' כ"ז) על ידי הוצאת זרע לבטלה בורא קליפות, המתלבשים בבני אדם מתנגדים וחולקים עליו ועושין לו יסורין, עיין שם, ועל זה נותנת התורה הקדושה עצה, ונתנו ה' אלקיך "בידיך", היינו שתתחיל להתגבר לקיים מצוות ה' אלקיך "בידיך", היינו מצוות מעשיות בפועל ממש, ולא תסמוך על המושכלות לבד, ואז, "ושבית שביו", שלא רק אתה לבד תזכה לחזור בתשובה, אלא תגרום שגם אחרים יחזרו בתשובה, כי כשתקיים מצוות ה' בפועל ממש, אזי יראו גם אחרים, ויעשו כמותך, וזה יכול כל אדם לקיים, וכמו שמפרש רביז"ל (שם בתורה י"ט) את הפסוק (סוף קהלת) סוף דבר הכל נשמע את האלקים ירא ואת מצוותיו שמור כי זה כל האדם, היינו שאם תעבוד את השם יתברך בתמימות ובפשימות, ליראה את ה' ולקיים מצוות בפועל ממש, זה יכול כל אדם, מה שאין כן אם תעבוד את ה' רק על ידי חכמות ומושכלות, זה אינם יכולים רק הבעלי שכל ופילוסופים, ואי אפשר לאנשים פשוטים ללמוד מהם, ולכן מיד שתחזור בתשובה שלימה, ותדקדק לקיים את כל המצוות ה' בפועל ממש, אזי "ושבית שביו", שתגרום שגם נשמות ישראל אחרים הנתונים בשביה תחת יד היצר הרע, יחזרו אל הקדושה, והשם יתברך יזכינו לחזור בתשובה שלימה לפניו יתברך, ובפרט עכשיו

בימי אלול הקדושים, ונזכה לקבל עלינו שנה טובה ומתוקה, שנת גאולה וישועה,
עם כל נשמות ישראל ביחד, אמן ואמן.

